

Αξιολόγηση εκπαιδευτικού/μέλους ΕΕΠ**Επιλεγμένος Αξιολογούμενος****Όνομα αξιολογούμενου:**

ΣΟΦΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Επιλεγμένος Αξιολογητής**Όνομα αξιολογητή:**

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΗΡΤΣΕΚΗ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών**Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή - αξιολογούμενου:**

ΠΡΑΚΤΙΚΟ.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΕΚΘ. 1ΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

22/05/2025

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 2ΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

26/05/2025

Ερωτήσεις Αξιολόγησης**ΠΕΔΙΟ Α2: ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΚΛΙΜΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΑΞΗΣ/ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ:**

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α2: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) ΤΕΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΠΕΔΙΟ Α2 ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗ-ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ: ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΣΟΦΙΑ (ΠΕ70) Η εκπαιδευτικός Αντωνίου Σοφία ανέλαβε το τμήμα Γ2 στις αρχές Μαρτίου. Το τμήμα αποτελείται από μαθητές/τριες με έντονες διαφοροποιήσεις σε προσωπικότητες, ικανότητες και ανάγκες, γεγονός που απαιτεί ευαισθησία, ευελιξία και συνεργατική προσέγγιση από όλους τους εκπαιδευτικούς που διδάσκουν σε αυτό. Στην τάξη φοιτούν δεκατέσσερα παιδιά, τα οποία παρουσιάζουν διαφορετικά χαρακτηριστικά και ανάγκες. : (α) μαθητές με ηγετικές ικανότητες και θετικό ρόλο στην ομάδα, (β) μαθητές που εμφανίζουν ευαισθησία, ανασφάλεια και χαμηλή αυτοπεποίθηση, (γ) μαθητές που εκδηλώνουν αρνητικές συμπεριφορές, ευερεθιστότητα ή έντονη ανάγκη για επιβεβαίωση, και (δ) μαθητές που λειτουργούν θετικά στο σύνολο και υποστηρίζουν τη συνεργασία. Αναφορικά με τις μαθησιακές ανάγκες, αρκετοί μαθητές χρήζουν εξατομικευμένης στήριξης. Οι συναντήσεις προετοιμασίας πραγματοποιήθηκαν μία ημέρα πριν από την υπογραφή του πρακτικού. Σε αυτές συζητήθηκαν οι στόχοι κάθε μαθήματος, καθώς και ο τρόπος με τον οποίο η εκπαιδευτικός αντιμετωπίζει την ετερογένεια των μαθητών/τριών. Η συζήτηση κατέληξε ότι θα εφαρμοστούν η μαθητοκεντρική, ομαδοσυνεργατική και διαφοροποιημένη διδασκαλία, δεδομένου ότι οι μαθητές παρουσιάζουν διαφορετικά μαθησιακά προφίλ. Παράλληλα, προβλέφθηκε η χρήση πολυτροπικού υλικού (φύλλα εργασίας με οδηγίες, παρουσιάσεις PowerPoint, εικόνες, χάρτινα ρολόγια, κουίζ κλπ). Όσον αφορά τις θέσεις που κάθονται οι μαθητές, οι μαθητές είναι χωρισμένοι σε τρεις μικτές ομάδες, που περιλαμβάνουν παιδιά διαφορετικού φύλου και

μαθησιακών δυνατοτήτων, ώστε να ενισχυθεί η συνεργασία και η αλληλοϋποστήριξη. Η πρώτη διδασκαλία πραγματοποιήθηκε στις 22 Μαΐου 2025, κατά την τρίτη ώρα του προγράμματος, στο μάθημα των Μαθηματικών («Μέτρηση του χρόνου» – Γ' Δημοτικού, Κεφάλαιο 49). Η δεύτερη διδασκαλία έγινε στις 26 Μαΐου 2025, επίσης την τρίτη ώρα, στο μάθημα των Θρησκευτικών («Όλα τα παιδιά του κόσμου αξίζουν αγάπη, σεβασμό και φροντίδα» – Γ' Δημοτικού, σελ. 73). Παιδαγωγικό κλίμα και διαχείριση της τάξης: Η εκπαιδευτικός διαμόρφωσε ένα θετικό και υποστηρικτικό μαθησιακό περιβάλλον, στο οποίο οι μαθητές/τριες ένιωθαν άνετα να εκφραστούν και να συμμετάσχουν ενεργά. Μέσα από την ανάθεση συγκεκριμένων ρόλων και ευθυνών (με επίσημους τίτλους σε πλαστικοποιημένα καρτελάκια πάνω στα θρανία) και υπενθυμίζοντας τους κανόνες συζήτησης, ενίσχυσε την αίσθηση υπευθυνότητας και την αλληλεπίδραση μεταξύ των μαθητών, προάγοντας την ομαδικότητα και τη συνεργασία. Η διδακτική προσέγγιση βασίστηκε στη σύνδεση του περιεχομένου με τα βιώματα των μαθητών, δημιουργώντας αίσθηση προσωπικής εμπλοκής. Ενδεικτικά, στο μάθημα των Μαθηματικών, για τη διδασκαλία της ώρας, η αφορμή έγινε μέσα από το ερώτημα: «Για πείτε μου να μάθω κι εγώ, τι ώρα ξυπνάτε το πρωί;», διευκολύνοντας την κατανόηση της έννοιας του χρόνου μέσα από την καθημερινότητά τους. Το διδακτικό σενάριο με τίτλο «Μέτρηση του χρόνου» εφαρμόστηκε με συνέπεια από την εκπαιδευτικό και στηρίχθηκε στην μαθητοκεντρική διδακτική προσέγγιση. Αφορούσε τη διδασκαλία της ώρας, με διδακτικό σκοπό την εμβάθυνση και επέκταση των γνώσεων των μαθητών σχετικά με τη μέτρηση του χρόνου, χρησιμοποιώντας ως μονάδες την ώρα και τα λεπτά. Οι διδακτικοί στόχοι ήταν διατυπωμένοι με σαφήνεια και περιλάμβαναν την αναγνώριση των δεικτών του ρολογιού, τον υπολογισμό χρονικών διαστημάτων και –ιδιαίτερα– την ανάγνωση της ώρας όταν τα λεπτά ξεπερνούσαν τα 30, με χρήση των εκφράσεων του τύπου «παρά τέταρτο», «παρά δέκα» κ.λπ. Αντίστοιχα, στο μάθημα των Θρησκευτικών με τίτλο «Όλα τα παιδιά του κόσμου αξίζουν αγάπη, σεβασμό και φροντίδα», η αφορμή συνδέθηκε με την προηγούμενη ενασχόληση των μαθητών τόσο στο Εργαστήριο Δεξιότητων όσο και στο μάθημα της γλώσσας, γύρω από θέματα όπως ο κοινωνικός αποκλεισμός, ο ρατσισμός και η στέρηση δικαιωμάτων. Στο πλαίσιο αυτό, είχαν χρησιμοποιηθεί τα κείμενα «Η Μαλάλα και το μαγικό μολύβι» και «Ο Νορντίν στην εκκλησιά» (την Παρασκευή 23/05 είχε πραγματοποιηθεί η διδασκαλία του μαθήματος από το βιβλίο του Ανθολογίου της Γ' τάξης σελ. 72 - 75). Το πρώτο προκάλεσε προβληματισμό σχετικά με το δικαίωμα στην εκπαίδευση και την αξία της ειρήνης, ενώ το δεύτερο ανέδειξε τη σημασία της αποδοχής της θρησκευτικής διαφορετικότητας και του σεβασμού στον τρόπο με τον οποίο κάθε άνθρωπος εκφράζει την πίστη του. Ενδεικτικά ερωτήματα αφορμής για τα Θρησκευτικά συνέδεσαν τις πρότερες γνώσεις των παιδιών: Ποια δικαιώματα πιστεύετε πως έχουν όλα τα παιδιά του κόσμου; «Γιατί, άραγε, δεν μπορούν όλα τα παιδιά να πηγαίνουν σχολείο; Τι θα λέγατε εσείς στη Μαλάλα αν την είχατε μπροστά σας;» «Έχετε γνωρίσει κάποιο παιδί που πιστεύει σε διαφορετική θρησκεία; Πώς νιώσατε;» «Ο Νορντίν ένωσε άβολα μέσα στην εκκλησία. Τι θα μπορούσαμε να κάνουμε ώστε να αισθανθεί ευπρόσδεκτος;» Τα παραπάνω ερωτήματα ενεργοποίησαν τους μαθητές, ενισχύοντας τον προβληματισμό και την ενσυναίσθηση, ενώ διαμόρφωσαν ένα μαθησιακό περιβάλλον ανοιχτό στη διαφορετικότητα και τη διαπολιτισμική προσέγγιση της πίστης και των αξιών. Σημαντικό είναι ότι γνωστική σύγκρουση προκλήθηκε κατά την παρουσίαση του ΡΡΤ, όπου εμφανίζονταν τίτλοι δικαιωμάτων, συνοδευόμενοι από εικόνες που έδειχναν την καταπάτηση αυτών των δικαιωμάτων. Το ερώτημα της εκπαιδευτικού «Ισχύουν αυτά τα δικαιώματα για όλα τα παιδιά στον κόσμο;» δημιούργησε ένα σημείο αναστοχασμού. Πολλά παιδιά εξέφρασαν αυθόρμητα απορία και λύπη. Για παράδειγμα, διαβάζοντας τη φράση «Κάθε παιδί έχει δικαίωμα στη μόρφωση», ακολούθησε εικόνα παιδιού που εργάζεται κουβαλώντας είτε τούβλα είτε ξύλα, με ένα παιδί να λέει: «Γιατί το παιδί αυτό δεν πάει σχολείο;». Σε άλλη εικόνα που έδειχνε παιδί να κοιμάται στον δρόμο πάνω σε μια πέτρα ή έδειχνε άλλα παιδιά από εμπόλεμες ζώνες που έκλαιγαν ή έδειχναν φοβισμένα με φόντο τη φράση «Δικαίωμα να ζουν στην Ειρήνη», μια μαθήτρια παρατήρησε: «Εγώ νόμιζα ότι όλα τα παιδιά έχουν σπίτι και μαμά να τα φροντίζει. Δεν πρέπει να κοιμούνται στο δρόμο ή να είναι λυπημένα». Στην τελική συζήτηση του μαθήματος όπου τέθηκαν ερωτήματα όπως «Πώς θα εξηγούσες σε κάποιον ότι όλα τα παιδιά αξίζουν τα ίδια δικαιώματα;» οι μαθητές πρότειναν. «Εγώ θα έλεγα ότι, όπως όλοι χρειάζονται φαγητό και νερό, έτσι όλοι χρειάζονται αγάπη, σχολείο και τους γονείς τους» «Θα του έλεγα να φανταστεί πώς θα ένιωθε αν δεν τον άφηναν να πάει σχολείο επειδή είναι από άλλη χώρα» «Όλα τα παιδιά είναι άνθρωποι. Δεν έχει σημασία η θρησκεία» «Θα του έδειχνα φωτογραφίες από παιδιά που δουλεύουν και θα του έλεγα ότι αυτό δεν είναι σωστό» κ.α. Η παιδαγωγική επιτυχία εδώ ήταν εμφανής, καθώς πέρα από τη γνωστική κατανόηση των δικαιωμάτων, οι μαθητές οδηγήθηκαν και σε προσωπική στάση αποδοχής και σεβασμού απέναντι στη διαφορετικότητα. Αυτές οι αντιδράσεις έδειξαν πως οι μαθητές οδηγήθηκαν σε αλλαγή στάσης και αντιλήψεων, αντιλαμβανόμενοι πως αυτό που θεωρούν δεδομένο στη δική τους πραγματικότητα, δεν ισχύει για όλα τα παιδιά του κόσμου. Η διδασκαλία σε αυτό το σημείο πέτυχε τον πυρήνα του παιδαγωγικού στόχου: την καλλιέργεια ενσυναίσθησης και της κοινωνικής συνείδησης μέσω της βιωματικής συνειδητοποίησης της ανισότητας. Η διδασκαλία είχε διαβαθμισμένα φύλλα εργασίας κατάλληλα για όλους τους μαθητές και εποπτικά μέσα, προσαρμοσμένα στις μαθησιακές ανάγκες όλων. Η ενσωμάτωση της τεχνολογίας (όπως η χρήση προτζέκτορα, διαφανειών και εκπαιδευτικών πλατφορμών) συνέβαλε στη διατήρηση του ενδιαφέροντος και στην ενίσχυση της συμμετοχής. Κατά τη διάρκεια των δραστηριοτήτων επικράτησε θετικό κλίμα και οι μαθητές συνεργάζονταν με συνέπεια, τηρώντας τα

χρονικά όρια που έθετε η εκπαιδευτικός. Οι διδασκαλίες που υλοποιήθηκαν αλλά και το γενικότερο πλαίσιο εργασίας της εκπαιδευτικού που ανέλαβε καθήκοντα στο σχολείο μας τον Μάρτιο του 2025, αναδεικνύει ένα μοντέλο εκπαιδευτικού έργου που βασίζεται στη διαθεματικότητα αλλά και στην μαθητοκεντρική και διαφοροποιημένη διδασκαλία. Ενδεικτικά, στα Μαθηματικά, η έννοια της ώρας προσεγγίστηκε με αφετηρία την καθημερινότητα των μαθητών, διευκολύνοντας την κατανόηση μέσα από προσωπικές αναφορές και πρακτική εφαρμογή. Στο μάθημα των Θρησκευτικών, η αξιοποίηση λογοτεχνικών κειμένων και πολυτροπικού υλικού καλλιέργησε την ενσυναίσθηση και τον σεβασμό στη διαφορετικότητα. Γενικότερα, ενισχύθηκε η ενεργή συμμετοχή μέσω διαφοροποιημένων δραστηριοτήτων, χρήσης τεχνολογικών εργαλείων και αναστοχαστικών ερωτημάτων. Η εκπαιδευτικός κατάφερε να διαμορφώσει ένα μαθησιακό περιβάλλον θετικό, ασφαλές και συμπεριληπτικό, όπου οι μαθητές/τριες ένιωθαν ελεύθεροι να εκφραστούν, να συνεργαστούν και να εμπλακούν ουσιαστικά στη μαθησιακή διαδικασία αλλά και να οριοθετήσει, με σαφείς και ξεκάθαρους κανόνες και ρόλους, μαθητές με παρορμητική συμπεριφορά σε πολύ καλό βαθμό. Με αξιοποίηση βιωματικών γνώσεων από την καθημερινότητα και σύνδεση της διδακτέας ύλης με τις προσωπικές εμπειρίες των παιδιών, ενίσχυσε τη γνωστική και συναισθηματική τους συμμετοχή. Προώθηση πνεύματος αμοιβαίας εμπιστοσύνης και αλληλοσεβασμού Η εκπαιδευτικός φρόντισε να διαμορφώσει ένα θετικό και υποστηρικτικό κλίμα ξεκινώντας την αφόρμηση των μαθημάτων από τα βιώματα ή τις γνώσεις των παιδιών χτίζοντας κι ενθαρρύνοντας έτσι την ανοιχτή έκφραση απόψεων και την αποδοχή διαφορετικών ιδεών μέσω ερωτημάτων που άφηναν τα παιδιά να κρίνουν μόνα τους. Η σταθερή επικοινωνία με τους μαθητές, η ενσυναίσθηση και η αναγνώριση των προσπαθειών τους χρησιμοποιώντας ενισχυτικές λεκτικές παρεμβάσεις («Μπράβο, αυτή την ώρα δείχνει το ρολόι μας» «Συγχαρητήρια. Μαθαίνετε εύκολα», «θα τα καταφέρουμε να μάθουμε σωστά την ώρα», κλπ συνέβαλαν στην ενίσχυση της εμπιστοσύνης και του αλληλοσεβασμού. Σε περιστατικό απρόβλεπτης συμπεριφοράς (κατά τη στιγμή που μαθητές έπρεπε να απαντήσουν στο ερώτημα, «Πώς θα εξηγούσες σε κάποιον ότι όλα τα παιδιά αξίζουν τα ίδια δικαιώματα;») όταν παρορμητικός μαθητής μίλησε εκτός σειράς, η εκπαιδευτικός παρενέβη με ήπιο αλλά σοβαρό τόνο, ζητώντας του να αναλογιστεί πώς ένιωσε ο συμμαθητής του που τον διέκοψε ενισχύοντας έτσι τη συναισθηματική νοημοσύνη και τον σεβασμό των κανόνων. Η τάξη λειτούργησε με σαφείς και σταθερούς κανόνες, γεγονός που προήγαγε την ομαλή ροή του μαθήματος και την πρόληψη προβλημάτων. Εμπλοκή των μαθητών στη μαθησιακή διαδικασία Η εκπαιδευτικός χρησιμοποιώντας γνώσεις των παιδιών και διερευνητικές ερωτήσεις (ενδεικτικά: «Αν το διάλειμμα τελειώνει στις 10:00 και το ρολόι δείχνει 9:40, πόσος χρόνος μας μένει;» «Αν η αγαπημένη σου σειρά αρχίζει στις 8:00 και το ρολόι δείχνει 7:45, τι ώρα είναι;»(στα μαθηματικά) «Γιατί, άραγε, δεν μπορούν όλα τα παιδιά να πηγαίνουν σχολείο; Τι θα λέγατε εσείς στη Μαλάλα αν την είχατε μπροστά σας;» «Έχετε γνωρίσει κάποιο παιδί που πιστεύει σε διαφορετική θρησκεία; Πώς νιώσατε;» «Ο Νορντίν ένωσε άβολα μέσα στην εκκλησία. Τι θα μπορούσαμε να κάνουμε ώστε να αισθανθεί ευπρόσδεκτος;» (στα θρησκευτικά) και πολυτροπικό υλικό (κείμενα, διαφάνειες, χάρτινα ρολόγια, quizzes, διατήρησε το ενδιαφέρον και την ενεργή συμμετοχή όλων των μαθητών. Η οριοθέτηση των δραστηριοτήτων μέσω χρονόμετρου δεν επέτρεπε ούτε αποκλίσεις από τον στόχο της κάθε δραστηριότητας, αλλά και έδινε στα παιδιά σαφές πλαίσιο εργασίας, στο οποίο θα έπρεπε να είναι τυπικοί. Τα παιδιά συνεργάστηκαν μεταξύ τους, άσχημα αν υπήρχαν στην ομάδα μαθητές και μαθήτριες με διεγνωσμένες μαθησιακές δυσκολίες, μέσα σε ένα κλίμα συνεργασίας και αποδοχής. Οι λανθασμένες απαντήσεις αντιμετωπιζόνταν και αξιοποιούνταν από τους μικρούς μαθητές ως αφορμές για διάλογο και ανατροφοδότηση στην ομάδα. Καθ' όλη τη διάρκεια των δραστηριοτήτων οι μαθητές συνεργάζονταν ομαλά και αν κάποιος μαθητής έκανε λάθος, οι υπόλοιποι μαθητές της ομάδας τον καθοδηγούσαν προς τη σωστή κατεύθυνση. Πρόληψη προβλημάτων πειθαρχίας Το δομημένο περιβάλλον, οι ξεκάθαροι κανόνες λειτουργίας της τάξης και η ανάθεση υπευθυνοτήτων στους μαθητές (μέσω του ρόλου του καθενός στην ομάδα) λειτούργησαν προληπτικά ως προς την εμφάνιση πειθαρχικών θεμάτων. Η σταθερότητα και συνέπεια της εκπαιδευτικού στη διαχείριση των καθημερινών πρακτικών υποστήριξε την αρμονική συμβίωση στην τάξη. Επίλυση διαφορών και διαχείριση συγκρούσεων Η εκπαιδευτικός ενίσχυσε τη συνεργασία και την αλληλοκατανόηση μέσω συστηματικής ενίσχυσης των δεξιοτήτων επικοινωνίας των μαθητών. Σε ερωτήματα που της έθεταν ρωτούσε αν πρώτα συζήτησαν με την ομάδα τους για να βρουν μια κοινή απάντηση και μόνο αν δεν μπορούσαν να καταλήξουν σε κοινή απάντηση, υιοθετούσε την πρακτική της συζήτησης θέτοντας ερωτήματα με στόχο την επίλυση με θετικό τρόπο. Αποδοχή της διαφορετικότητας Καθ' όλη τη διάρκεια των διδασκαλιών, προωθήθηκε η ισότιμη συμμετοχή όλων των μαθητών ανεξαρτήτως επιπέδου, πολιτισμικής προέλευσης ή μαθησιακού ρυθμού και αυτό υποστηρίχτηκε μέσα από την ανομοιογένεια των ομάδων (παιδιά διαφορετικού φύλου και μαθησιακού προφίλ). Η χρήση διαφοροποιημένων υλικών και η ενθάρρυνση της συνεργασίας μεταξύ τους με φράσεις όπως «Τα καταφέρατε πολύ καλά στην προηγούμενη δραστηριότητα, για να δω τώρα πόσο καλά θα τα καταφέρετε σαν ομάδα» ενίσχυσε την αλληλοαποδοχή και τη θετική στάση απέναντι στη διαφορετικότητα. Αναστοχασμός της διδασκαλίας – Αυτοαξιολόγηση του εκπαιδευτικού: Η αξιολόγηση πραγματοποιήθηκε με εργαλεία αυτοαξιολόγησης και ετεροαξιολόγησης, όπως οι ομαδικές εργασίες και οι προφορικές παρεμβάσεις, ενισχύοντας την αυτογνωσία και καλλιεργώντας τη συνεργατική μάθηση. Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε μετά τη διδασκαλία των μαθηματικών για τη μέτρηση του χρόνου, αναδείχθηκε η

δυσκολία των μαθητών στην κατανόηση της έννοιας του «παρά» στην ανάγνωση της ώρας. Συγκεκριμένα, παρατηρήθηκε ότι μαθητές μπερδεύονται και αναφέρουν, για παράδειγμα, «οκτώ παρά τέταρτο» όταν το ρολόι δείχνει μεταξύ 8 και 9, αντί για «εννιά παρά τέταρτο». Διαπιστώθηκε ότι η σωστή χρήση αυτής της έννοιας απαιτεί συνεχή εξάσκηση, αξιοποιώντας αναλογικά ρολόγια ώστε τα παιδιά να αποκτήσουν βιωματική κατανόηση της μετάβασης στην επόμενη ώρα και αυτό θα το προσπαθούσε με τη χρήση των χάρτινων ρολογιών σε τακτά χρονικά διαστήματα και κάρτες με γραπτές ώρες (π.χ. «δέκα παρά τέταρτο») αλλά και με συζήτηση με τους γονείς ώστε να δώσουν στα παιδιά αναλογικά ρολόγια που θα τα χρησιμοποιούν στην καθημερινότητά τους, με στόχο οι μαθητές/τριες με την πάροδο του χρόνου να αντιληφθούν ότι στο «εννιά παρά τέταρτο», το 9 είναι η ώρα που έρχεται, όχι αυτή που έχει περάσει. Όσον αφορά το μάθημα των Θρησκευτικών κατά τη συζήτηση αναδείχθηκε ότι η σύνδεση με το κείμενο της Μαλάλα, και του Νορντίν, το διαθεματικό υπόβαθρο, η γνωστική σύγκρουση, οι στοχευμένες ερωτήσεις, οι τεχνικές και η αξιοποίηση της τεχνολογίας συνέβαλαν, ώστε το μάθημα να λειτουργήσει ως παράγοντας ενσυναίσθησης και κριτικής σκέψης. Λαμβάνοντας υπόψη: -τις αναφερόμενες παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών στο πλαίσιο της αξιολόγησης (Πεδίο Α2), -την Έκθεση Αυτοαξιολόγησης στον ηλεκτρονικό ατομικό φάκελο της εκπαιδευτικού, και τη γενικότερη εικόνα της αξιολογούμενης στο σχολείο, γιατί η αξιολόγησή της δεν γίνεται μόνο με κριτήριο τις δύο διδασκαλίες, αλλά τη γενικότερη στάση της στο σχολείο, με τα συγκεκριμένα κριτήρια του πεδίου Α2 καταλήγουμε ότι το εκπαιδευτικό της έργο είναι εξαιρετικό στην παιδαγωγική διαχείριση της τάξης. Η εκπαιδευτικός κ.Αντωνίου Σοφία λειτούργησε μεθοδικά ενισχύοντας την υπευθυνότητα και την αυτορρύθμιση των μαθητών μέσα από την ανάθεση ρόλων, τη σαφή οριοθέτηση του πλαισίου εργασίας και την ευαισθητοποιημένη διαχείριση των μαθητών της και ανέδειξε την τάξη της ως χώρο διαλόγου, σεβασμού, συνεργασίας και προσωπικής ανάπτυξης για κάθε παιδί.